

УДК: 061.1 ЄС: 339.137.4

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ ЄС

Володимир Мотиль

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Университетська, 1, 79000 Львів, Україна,
e-mail: volodymyr.motyl@gmail.com*

Проаналізовано правові засади застосування захисних та антидемпінгових заходів Європейського Союзу у торгівлі з третіми країнами. З'ясовано зміст поняття «демпінг» у праві ЄС, праві СОТ та економічній теорії, визначено їх спільні та відмінні риси. Розглянуто такі ключові поняття, як експортуюча країна, нормальна ціна та демпінгова маржа. Визначені основні елементи правового режиму застосування антидемпінгових заходів у праві ЄС. Наголошено на аналізі регламенту 1225/2009. Розглянуто принципи та підстави для запровадження антидемпінгових заходів, а також процедуру проведення антидемпінгових розслідувань та запровадження антидемпінгових мит. Визначено також умови зупинення Європейською Комісією антидемпінгових розслідувань без застосування захисних заходів.

Вивчено практику застосування антидемпінгових заходів Європейською комісією щодо українських підприємств, а також вплив Угоди про асоціацію між Україною та ЄС на проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів.

Ключові слова: демпінг, тимчасові заходи, антидемпінгове розслідування, антидемпінгове мито, Угода про асоціацію.

Незважаючи на суттєву лібералізацію торговельних відносин між Україною та ЄС унаслідок як одностороннього надання системи автономних преференцій українським підприємствам, а також укладення Угоди про асоціацію, яка передбачає створення поглибленої та всеохоплюючої ЗВТ між Україною та ЄС, Європейський Союз все ще зберігає обширний інструментарій для захисту власного ринку, а також підприємств та виробників ЄС. Тому важливе значення має вивчення цих інструментів та процедур, які можуть ініціювати Європейська Комісія та європейські виробники. Це дасть нам змогу інтегруватися у спільний ринок Євросоюзу, а також ефективніше реагувати на захисні заходи ЄС і протидіяти їм.

Виділяють три групи таких інструментів: антидемпінгові заходи, компенсаційні заходи та заходи проти торговельних бар'єрів третіх країн. Найпоширенішим видом захисних заходів є антидемпінгові заходи, тому розглянемо їх детальніше.

В економічній літературі під демпінгом зазвичай розуміють продаж продукції за ціною, нижчою від собівартості, чи за цінами значно нижчими, ніж ринкові [5, с. 65].

У міжнародному праві основними документами, які регулюють демпінг, є ГАТТ та Угода про застосування ст. VI ГАТТ. Згідно з цією статтею «демпінг, що полягає в тому, що товари однієї країни потрапляють на ринок іншої країни за вартістю меншою, ніж нормальна вартість товарів, підлягає осуду, якщо він спричиняє або створює загрозу спричинення матеріальної шкоди промисловості, створеної на території сторони, яка домовляється, чи значно затримує створення вітчизняної промисловості» [1].

Отже, зміст поняття демпінгу в міжнародному праві відрізняється від поняття демпінгу в економічній теорії. Ключову відмінність становлять дві ознаки: 1) вартість товару є нижчою, ніж нормальна вартість; 2) наявність факту завдання шкоди або загрози завдання такої шкоди внаслідок демпінгу.

Отож, стаття VI ГАТТ допускає застосування антидемпінгових заходів у відповідь на імпорт товарів за ціною, нижчою за нормальну ціну, якщо шляхом розслідування з'ясовано, що такий імпорт завдає шкоди національному виробнику. Нормальною ціною вважають ціну товару, за якою його продають на внутрішньому ринку. Метою визначення застосування таких заходів є доведення ціни товарів до нормальної ціни для компенсації шкоди і торговельного дисбалансу, який спричинили дії третіх держав або компаній третіх держав на ринку ЄС.

Зазначимо, що антидемпінгове законодавство ЄС ґрунтується на нормах права СОТ, конкретизує та деталізує їх.

Основним документом ЄС у цій сфері є Регламент 1225/2009 (скасував Регламент 384/96) про захист від демпінгованого імпорту з країн, які не є членами Європейських співтовариств. Регламент доповнив Угоду СОТ щодо субсидій та компенсаційних заходів, зокрема, положеннями щодо введення в оману стосовно демпінгу.

Регламент встановлює принципи застосування антидемпінгових заходів, правила визначення демпінгу та шкоди, порядок ініціювання та проведення розслідування.

Зазвичай антидемпінгові заходи можуть вживати за таких умов:

- 1) наявність факту демпінгу;
- 2) наявність матеріальної шкоди, завданої промисловості Співтовариства;
- 3) причинно-наслідковий зв'язок між демпінгом та шкодою;
- 4) застосування таких заходів не суперечитиме цілям Співтовариства.

Відповідно до принципів, закріплених у ст. 1 Регламенту, ціну на товар вважають демпінговою, якщо експортна ціна у Співтоваристві є нижчою, ніж порівняна ціна на подібний продукт у країні-експортері за умов звичного перебігу торгівлі, тобто є нижчою, ніж **нормальна ціна** [6]. Таку різницю між експортною ціною та нормальною ціною називають **демпінговою маржею**.

Експортуючою країною вважають країну походження товару, або ж країну-посередника, за винятком тих випадків, якщо товар у цій країні не виготовляють, а він лише проходить через неї транзитом, або в цій країні неможливо визначити порівнянну ціну. Експортною ціною вважають ціну, за якою товар вивозять з країни-експортера, але не ціну, за якою товар ввозять у ЄС. Нормальною ціною вважають ціну, яку оплатив або оплачує незалежний покупець у країні-експортері за умов звичайного перебігу торгівлі. Не враховують ціни між сторонами, які пов'язані (асоційовані) або мають між собою компенсаційні угоди. Для того щоб визначити, чи є сторони пов'язаними, застосовують правила Регламенту № 2454/93 від 2 липня 1993 р. [7].

Для визначення нормальної ціни застосовують такі правила:

- 1) **нормальною ціною** вважають ціну на подібний товар на внутрішньому ринку, якщо обсяг продажу такого товару на внутрішньому ринку становить не менше 5% від обсягу експорту в ЄС. Менші обсяги торгівлі можуть брати до уваги лише, якщо ціна є репрезентативною для відповідного ринку;
- 2) якщо обсяги торгівлі на внутрішньому ринку є недостатніми, або особлива ситуація на ринку країни-експортера не дозволяє належного порівняння, то для розрахунку ціни беруть до уваги ціну виробництва товару у країні походження, розумний обсяг загальних, адміністративних, маркетингових витрат, а також прибутку, або ж на підставі експортних цін до третьої країни, за нормальних умов перебігу торгівлі та репрезентативності таких цін;
- 3) у випадку імпорту з країни, яка не належить до країн з ринковою економікою, нормальну ціну визначатимуть на підставі розрахункової вартості у третій країні з ринковою економікою (т. зв. конструйована ціна) або експортної ціни з такої країни до третіх країн. Можливо будь-яким іншим розумним шляхом, включаючи ціну, оплачену, або яка має бути оплачена Співтовариством за подібний товар, та розумну частку прибутку. Відповідно до рішень Суду ЄС, при цьому до уваги можуть брати лише природні конкурентні переваги відповідної країни [8].

Отже, якщо нема змоги визначити нормальну ціну в країні походження, ціну розраховують або беруть до уваги ціну експорту в інші, треті країни. Кожен з наступних методів застосовують, коли попередній не дає змоги визначити нормальну ціну.

Є спеціальні положення для визначення нормальної вартості для Казахстану та інших держав з неринковою економікою, які є членами СОТ. Для таких країн застосовують методи визначення нормальної вартості як для країн з ринковою економікою, якщо буде доведено, що під час виробництва відповідного товару переважали ринкові умови. В іншому разі застосовують правила як для країн з неринковою економікою.

Відповідно до рішень Суду ЄС, інститути ЄС мають достатньо свободи під час визначення нормальної вартості, однак зобов'язані зазначити метод, який обрали для визначення нормальної ціни.

Під час проведення розрахунків враховують такі чинники, як фізичні характеристики товару, імпорتنі збори на непрямі податки, знижки, умови страхування, упаковка, поправки на різницю у валютних курсах, транспортні витрати, витрати на кредити, комісійні винагороди та ін.

У разі визначення шкоди, завданої виробникам Співтовариства, передусім беруть до уваги обсяги імпорту, а також їхній вплив на промисловість Співтовариства (виробників ЄС).

Антидемпінгове розслідування може ініціюватись за письмовим зверненням будь-якою фізичною або юридичною особою, а також об'єднанням без статусу юридичної особи, якщо вони діють як представники Співтовариства. Такі звернення подають Європейській комісії безпосередньо або через державу-члена.

Розслідування можуть розпочати також і без такого звернення за умови наявності у Європейської Комісії достатніх доказів наявності демпінгу, шкоди, а також причинно-наслідкового зв'язку між ними (п. 6, ст. 5). Комісія не розпочинає розслідування у випадку відсутності достатніх доказів щодо: 1) демпінгу; 2) шкоди; 3) щодо країн, якщо частка їхнього імпорту становить менше ніж 1 % частки ринку [6].

Протягом 45 днів після подання заявки та проведення консультацій Європейська Комісія за наявності достатніх доказів розпочинає антидемпінгове розслідування і публікує про це оголошення в Офіційному журналі Європейського Союзу. В оголошенні зазначають інформацію про товар, країни, короткий огляд отриманої інформації, а також про терміни. Після публікацій також й інші зацікавлені можуть письмово висловлювати свої думки, якщо таку інформацію потрібно враховувати під час розслідування. Якщо ж доказів, на думку Комісії, не буде достатньо, розслідування не розпочинають, і про це інформують заявника.

Зазначимо, що початок процедури антидемпінгового розслідування не впливає на митне оформлення товарів, які ввозять.

На першому етапі сторони отримують питальники, які вони повинні заповнити і відіслати Комісії протягом 30 днів. За наявності належних підстав цей строк може бути продовжено ще на 30 днів. У разі потреби комісія може запитувати й іншу необхідну інформацію, а також проводити інспекції та перевірки. Зазначимо, що такі перевірки можуть відбуватись і в третіх країнах, якщо ці фірми надають згоду, а уряди цих країн поінформовані і не висунули заперечень.

За письмовим зверненням імпортерів, експортерів, представників уряду експортуючої країни, скаржників або третіх сторін, які заявили про себе, їм може бути надана можливість зустрітись з протилежною стороною для обговорення ситуації, а також вони мають право ознайомлюватись з матеріалами розслідування.

Відповідно до п. 9 ст. 6. Регламенту, антидемпінгове розслідування повинне бути завершене протягом року після його початку, але не пізніше, ніж через 15 місяців.

Тимчасові заходи. Через три місяці після початку розслідування з метою запобігання завданню шкоди Європейська Комісія може ввести тимчасові заходи у

формі тимчасових антидемпінгових мит. Такі заходи, однак, не можуть бути введені пізніше, ніж через дев'ять місяців після початку розслідування. Тимчасові заходи можуть вводити на шість місяців і продовжити ще на три місяці, або ж відразу запроваджувати на дев'ять місяців.

У період розслідування після тимчасового позитивного визначення демпінгу та шкоди Комісія може прийняти добровільне зобов'язання експортера припинити експорт за демпінгованими цінами або переглянути ціни, якщо в такий спосіб буде усунуто шкоду і не буде заперечень з боку Консультативного комітету.

Антидемпінгове розслідування може бути зупинене без застосування захисних заходів у двох випадках:

- 1) якщо скаржник забере заяву;
- 2) якщо Комісія з'ясує, що після закінчення розслідування немає необхідності у застосуванні захисних заходів;
- 3) якщо демпінгова маржа індивідуального експортера становить менше ніж 2%.

Якщо антидемпінгове розслідування підтвердить усі умови, то Комісія пропонує Раді ЄС запровадження антидемпінгових заходів на імпорт відповідного товару. Такі заходи застосовують у вигляді антидемпінгових мит, і вони не можуть перевищувати розмір антидемпінгової маржі. Наголосимо, що право ЄС забороняє одночасне застосування антидемпінгових та компенсаційних заходів, які застосовують у відповідь на протиправне субсидування з боку третіх держав, в той час, як антидемпінгові заходи є відповіддю на недобросовісну торговельну практику підприємств третіх держав, а не самих держав.

Упродовж місяця після подання Комісії Рада більшістю може відхилити пропозицію або схвалити її після погодження з Консультативним Комітетом. У випадку, якщо діють тимчасові заходи, рішення про застосування захисних заходів повинне бути ухвалене не пізніше, ніж за місяць до закінчення строку їхньої дії.

Визначені антидемпінгові заходи застосовують зазвичай у формі адвалерних або специфічних мит на період п'ять років. До закінчення цього строку вони можуть бути переглянуті за таких обставин:

- зміна обставин для експортерів;
- подання запиту імпортерами щодо відшкодування оплачених мит;
- нові експортери-виробники просять про пришвидшений перегляд.

Якщо після п'яти років вони не будуть продовжені, то втрачають свою чинність.

Комісія може виплатити відшкодування сплачених мит, якщо буде доведено, що демпінгова маржа, за якою сплачували мито, була скасована або зменшена до розміру, який є нижчим, ніж чинне мито. Ці положення не застосовують у випадку накладення мит у рамках індивідуального режиму оподаткування відповідно до п. 4 ст. 11, п. 6 ст. 9 та ст. 17 Регламенту [6].

Антидемпінгові заходи щодо українських підприємств. Зазначимо, що Європейська Комісія застосовувала антидемпінгові заходи досить часто і щодо українських

виробників. Зокрема, протягом 2012–2013 р.р. встановлювали антидемпінгові мита щодо українських виробників труб безшовних (Регламент Ради ЄС № 585/2012 26.06.2012 із доповненнями: Регламент Ради ЄС № 795/2012 28.08.2012), труб зварних (Регламент Ради ЄС № 1256/2008 16.12.2008.), сталевих канатів та тросів (Регламент Ради ЄС № 102/2012 27.01.2012). Розміри антидемпінгових мит на товари відповідних українських підприємств у цей період становили від 12,4 % до 51,8 % [2].

Антидемпінгові заходи та Угода про асоціацію. Угода про асоціацію Україна та ЄС підтвердили можливість застосування у взаємній торгівлі антидемпінгових заходів на підставі ст. VI ГАТТ та Угодою про застосування ст. VI ГАТТ. Угода дозволяє українським виробникам ініціювати відповідні розслідування у випадку недобросовісної конкуренції з боку виробників ЄС, що завдає або може завдати шкоди національному виробництву. Водночас таке саме право мають і європейські виробники. Сторони домовились про конкретні строки для повідомлення про отримання скарги і наміру почати розслідування (щонайменше за 15 днів), щодо надання часу для коментарів (щонайменше 10 днів), а також щодо проведення консультацій (21 день). Такі положення забезпечать більший ступінь відкритості й транспарентності під час застосування антидемпінгових заходів обидвома сторонами. Сторони зобов'язались взаємно інформувати одна одну ще до порушення розслідування [4, с. 14].

Отже, зміст поняття демпінгу у праві СОТ та в праві ЄС дещо відрізняється від змісту поняття демпінг в економічній літературі, оскільки в першому випадку прив'язку зроблено передусім не до собівартості, а до нормальної ціни.

Право ЄС у сфері застосування захисних заходів у торгівлі тісно пов'язане з правом ГАТТ/СОТ, ґрунтується на ньому, деталізуючи та конкретизуючи його положення.

Право ЄС дає змогу застосування компенсацій сплачених демпінгових мит у випадку зменшення демпінгової маржі.

Ефективна імплементація Угоди про асоціацію між Україною та ЄС сприяє підвищенню транспарентності та відкритості процесу ініціювання проведення антидемпінгових розслідувань та запровадження антидемпінгових мит.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Генеральна Угода з тарифів та торгівлі від 15 квітня 1994 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_264
2. Офіційний веб-сайт Міністерства закордонних справ України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/import %](http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/import%20).
3. Економічний словник-довідник. – Femina, 1995. – 367 с.

4. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління. – К. : Інститут економічних досліджень та політичних консультацій, 2013. – С. 14
5. Енциклопедія інтелектуальної власності. – К. : Старт -98, 2012. – 660 с.
6. Регламент № 1225/2009 від 30 листопада 2009 року // Official Journal of the European Union. – 22.12.2009. – L 343/51.
7. Регламент № 2454/93 від 2 липня 1993 року // Official Journal of the European Union. – 01.01.2013 1993R2454.
8. Рішення № C-16/90 Nolle Detleff v. Hauptzollamt
9. Угода про застосування ст. VI ГАТТ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/981_010
10. Яловий К. В. Антидемпінг як принцип зовнішньоторговельних відносин ЄС: міжнародно-правовий аспект / К. В. Яловий // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 606–611 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/20102/10jkvmpa.pdf>

Стаття надійшла до редколегії 16.12.2014.

Прийнята до друку: 20 грудня 2014 р.

LEGAL ASPECTS FOR INTRODUCTION OF ANTI-DUMPING MEASURES OF THE EUROPEAN UNION

Volodymyr Motyl

*Ivan Franko National University of Lviv,
Universytetska Str., 1, Lviv 79000, Ukraine, tel. (032) 239-41-99,
e-mail: volodymyr.motyl@gmail.com*

The article analyses legal foundations for application of trade defense and anti-dumping measures of European Union in trade with third countries. Three groups of such measures are defined: anti-dumping measures, countervailing measures and safeguards. At the outset the author examines the content of the term «dumping» in the law of European Union, in the WTO Law and in the economic theory, he defines their common and distinctive features and comes to the conclusion that the meaning of the concept dumping in international law is different from the concept dumping in economic theory. The key distinctive features are: 1) the value of the good is below the normal value but not below prime costs; 2) existence of the injury or threat of the injury.

Further he describes the meaning of such key terms as export country, normal price and dumping margin. The basic elements of the legal regime for application of anti-dumping measures in the EU Law are analyzed with special attention to the EU regulation 1225/2009. At the same time the author stresses out that the anti-dumping regulation of the EU is based on the WTO law, but is more specific and more detailed.

In this context the main principles and conditions for the introduction of anti-dumping measures and the procedure for conduct of anti-dumping investigations, as well as for introduction of anti-dumping tariffs are analyzed.

As a rule anti-dumping measures might be introduced under following conditions:

- 1) Existence of Dumping;
- 2) Existence of material injury for EU industry;
- 3) Casual link between dumping and injury;
- 4) Introduction of such measures should be in line with aims of the EU;

If there is no sufficient proof the European Commission cannot start investigation.

Also the conditions for the termination by European Commission of anti-dumping investigations without introduction of trade defense measures are defined.

Anti-dumping investigation can be terminated without introduction of anti-dumping measures under following conditions:

- 1) Where the complaint is withdrawn
- 2) Where, after consultation, the Commission comes to the conclusion that protective measures are unnecessary and there is no objection raised within the Advisory Committee;
- 3) Where the dumping margin of individual exporter is below 2%.

If the investigation finds out that all pre-conditions are fulfilled, the Council of the EU acting on a proposal submitted by the European Commission introduces a definite countervailing duty.

Definite anti-dumping measures are imposed as a rule in the form of ad valorem and specific custom duties for the period up to 5 years with the right for the review before it expires. Before the expiry of this period they can be reviewed under following conditions:

- Change of circumstances;
- Request of an importer for the reimbursement of duties collected;
- New exporters-producers are requesting accelerated review.

The measures will expire after five years if not prolonged.

The Commission will pay a refund for duties collected if it is proven that the dumping margin, on the basis of which the countervailing duty was imposed, was cancelled or reduced below the value of the countervailing duty imposed. These provisions are not applied in case of introduction of custom duties imposed in the framework of individual regimes based on Para. 4 of article 11 and Para. 6 of article 9, and Art. 17 of the Regulation.

The practice of imposing anti-dumping measures by the European Commission against Ukrainian enterprises has been analyzed separately. The author **points out that European Commission** introduced anti-dumping measures quite often also against Ukrainian producers of seamless pipes and tubes, steel robes and ironing boards. The imposed anti-dumping duties varied from 12,4% to 51,8%.

In the conclusive part of the Article the impact of the Association Agreement between EU and Ukraine on the conduct of anti-dumping and anti-subsidy investigations as well as on introduction of anti-dumping measures is analyzed.

The Agreement has confirmed the possibility of applying anti-dumping measures to be imposed on the basis of the Art. VI GATT and of the Agreement on implementation of Art. VI GATT. **The agreement provides Ukrainian producers with the possibility to initiate respective investigations** in case of unfair trade practice of EU producers in the cases when such trade practices cause or even threat to cause an injury to Ukrainian industry. The same rights enjoy also

European producers. Effective implementation of the Association Agreement between Ukraine and the EU will contribute to the increase the transparency of the process of initiation and conduct of anti-dumping investigations and introduction of anti-dumping duties.

Keywords: dumping, provisional measures, anti-dumping investigation, anti-dumping tariff, Association Agreement.

ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ПРИМЕНЕНИЯ АНТИДЕМПИНГОВЫХ МЕР ЕС

Владимир Мотиль

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко
ул. Университетская, 1, 79000 г. Львов, Украина,
e-mail: volodymyr.motyl@gmail.com*

В статье анализируются правовые основания для применения защитных мер Европейского Союза в торговле с третьими странами. Определяются три группы таких инструментов: антидемпинговые меры, компенсационные меры и меры против торговых барьеров третьих стран или резкого роста импорта. Автор исследует содержание понятия демпинг в праве ЕС, в праве СОТ и в экономической теории, определяя их общие и отличительные черты, он приходит к выводу, что содержание понятия «демпинг» в международном праве отличается от понятия «демпинг» в экономической теории. Ключевое отличие составляют две черты: 1) стоимость товара является ниже, чем нормальная стоимость, а не ниже чем себестоимость; 2) наличие факта нанесения вреда или угрозы нанесения вреда.

Анализируются такие ключевые понятия как экспортующая страна, нормальная цена и демпинговая маржа. Далее анализируются основные элементы правового режима применения антидемпинговых мер в праве ЕС. Особенное внимание посвящено анализу регламента 1225/2009. При этом, автор указывает, что антидемпинговое законодательство ЕС базируется на праве СОТ, конкретизирует и детализирует его. Рассмотрены основания и порядок проведения антидемпинговых расследований и применения антидемпинговых пошлин. Как правило, антидемпинговые меры, могут быть введены при следующих условиях:

- 1) наличие факта демпинга;
- 2) наличие материального вреда, нанесенного промышленности ЕС;
- 3) причинно-следственная связь между демпингом и вредом;
- 4) применение таких мероприятий не противоречит целям сообщества.

Комиссия не начинает расследований в случае отсутствия достаточных доказательств.

Также определены условия остановки Европейской Комиссией антидемпинговых расследований без применения антидемпинговых пошлин. Антидемпинговое расследование может быть остановлено без применения защитных мер в трёх случаях:

- 1) Если заявитель отзовет заявление;
- 2) Если Комиссия решит, что по окончании антидемпингового расследования не будет необходимости в применении защитных мер;

3) Если антидемпинговая маржа индивидуального экспортера составляет меньше 2%. Если антидемпинговое расследования подтвердит все условия, то Комиссия предложит Совету ЕС применить антидемпинговые меры к импорту соответствующего товара.

Определенные антидемпинговые меры применяются, как правило, в форме адвалорных или специфических пошлин на период до пяти лет. По окончании этого периода они могут быть пересмотрены при следующих условиях:

- Смена обстоятельств;
- Подание запроса импортера на компенсацию за оплаченные пошлины;
- Новые экспортеры-производители просят об ускоренном рассмотрении.

Если после пяти лет они не будут продлены, то теряют свою силу.

Комиссия может выплатить компенсацию оплаченных пошлин, если будет доведено, что демпинговая маржа, относительно которой оплачивалась пошлина была отменена или уменьшена до размера ниже, чем действующая пошлина. Эти положения не применяются в случае наложения пошлин в рамках индивидуального режима налогообложения на основании п.4 ст.11, п.6 ст. 9 и ст. 17 регламента.

Отдельно рассматривается практика применения антидемпинговых мер Европейской Комиссией относительно украинских предприятий. Автор указывает, что Европейская Комиссия применяла антидемпинговые меры довольно часто, к примеру, относительно украинских производителей труб бесшовных, труб сварных, стальных канатов и троссов. Размеры антидемпинговых пошлин на товары украинских предприятий в этот период составляли 12,4% до 51,8%.

В заключительной части анализируется влияние Соглашения об Ассоциации между Украиной и ЕС на проведение антидемпинговых расследований и применение антидемпинговых мер.

В Соглашении об Ассоциации Украина и ЕС подтвердили возможность применения антидемпинговых мер на основании Ст. VI ГАТТ, а также Соглашения о применении статьи VI ГАТТ. Соглашение дает возможность украинским производителям инициировать соответствующие расследования в случае недобросовестной конкуренции со стороны производителей ЕС, что причиняет или может причинить вред национальному производству. В то же время, такое же право имеют и европейские производители. Эффективная имплементация Соглашения об Ассоциации между Украиной и ЕС способствует повышению прозрачности и открытости процесса инициирования проведения антидемпинговых расследований и применения антидемпинговых пошлин.

Ключевые слова: демпинг, временные меры, антидемпинговое расследование, антидемпинговая пошлина, Соглашение об асоциации.